

Esti móka

Cékla kutya a nappaliban pihent, míg kiscgazdája Ádám, a szokásos esti meséjét nézte. Mikor a mesének vége lett, anyukája így szólt:

- Fürdés, irány a fürdőszoba.
- Anyu ne! Szeretnék megnézni még egy mesét – kérlelte az anyukáját.
- Nem lehet, késő van, és holnap korán kell kelni.

Ádám szomorúan kikapcsolta a televíziót, leült nyújtott lábbal a kanapé mellé, majd a kezeivel a kövön tolvá magát, araszolva indult el a fürdőszoba irányába. Lassan haladva Ádám épp Cékla előtt tolvá magát, mikor eszébe jutott valami.

- Te Cékla! – szólalt meg Ádám. – Van kedved velem fürödni?
- Hát persze! – válaszolta Cékla, és gyorsan fel is pattant. Hirtelen Ádám is sokkal lelkesebb lett, és fel is állt.

– Verseny a fürdőig! – kiáltott fel nevetve Ádám, és már futott is. Persze mivel csak pár lépésre volt a fürdőszoba, Ádám nyert, de Cékla ezt kicsit sem bánta, imádta mikor Ádám jókedvű.

- Mit szeretnél játszani? – kérdezte Ádám.

– Buborékosat – válaszolta Cékla mosolyogva. – A buborékos játékot szeretem a legjobban.

Jó, akkor ma azt játszunk. Ádám levette a ruháit, majd elkezdte engedni a vizet a kádba. Cékla a kád mellett ülve várta, hogy elkezdődjön a játék. Ádám a kád széléről gondosan beletette az esti játékeit a vízbe. A kishajót, ami kisebb és nagyobb hullámokkal is megbirkózott, a műanyag teknősét, amit ha felhúz, magától úszik a vízben, és az üres tusfürdős flakont, ami a tengeralattjáró volt, majd a legvégén levette a kis buborékfújóját.

– Ezt nézd Cékla! – mondta. – Ez nagyon nagy lesz. Ádám elkezdte fújni a buborékokat, de a buborék kipukkadt, mielőtt puhán elszállt volna a fújókáról.

- Na, nem baj! Majd ez sikerül! – mondta, és újra fújni kezdte.

A buborék csak nőtt, és nőtt, míg végül hatalmas lett. Ahogy elkezdett szállni, Cékla rögtön megbökte az orrával, a buborék pedig kipukkadt. Mindketten nagyot nevettek. Ádám új buborékokat fújt, Cékla pedig azt is kipukkasztotta, majd újból nagyot nevettek. Hosszú-hosszú percekig ezt játszották, ez volt a kedvenc fürdőkádas játékuk. Ádám nagyon szeret buborékokat fújni, Cékla pedig nagyon szereti őket elkapni. Egyik-másik magasabba repülő buborékért fel is ugrott, az volt a legviccesebb mindkettőjüknek. Céklának a játék közben tiszta víz lett az arcán a szőr, a sok buborékpukkasztástól. Nagyon viccesen nézett ki, ahogy a szemöldöke vizesen rálapult a szemére, de őt ez cseppet sem zavarta a mókázásban. Már vagy húsz perce játszották a buborékos játékot, mikor Ádám anyukája így szólt:

- Pakold el a játékokat, és fürdés!

– Ó anyu, még hagy játszunk egy kicsit – kérlelte anyukáját Ádám.

- Sajnálom, így is sokat játszottatok – válaszolt anyukája – pakold össze kérlek a játékokat, és fürdés!

Ádám szomorkásan elkezdte pakolni a kád szélére a játékeit. Mikor minden játék szépen ott sorakozott a helyén, szappannal jó alaposan, habosra körbedörzsölte magát. A nyakát, az arcát, a hóna alatt, a karjait, a pocakját, és a testének minden részét, majd elmerült a vízben, hogy leáztassa magáról a habot.

- Én is úgy pancsolnék – mondta Cékla. – Nagyon szeretek pancsolni, és a vízzel játszani.

– Igen, azt tudom. Valamelyik nap menjünk le a Duna-partra játszani. – javasolta Ádám.

- Húú, az nagyon jó lenne – helyeselt rá vidáman Cékla.

Ádám megtörölközött, fogmosás közben pedig arra gondolt, mennyire szeret Céklával buborékosat játszani.